

Finnish
62-1007

AVAIN OVEEN

The Key To The Door

07.10.1962
Jeffersonville, Indiana, USA

tekijä
William Marrion Branham

Tätä kirjaa saa vapaasti jakaa ja monistaa ei-kaupallisiin tarkoituksiin. Tämä lisenssi on yleinen ei-kaupallinen, ei johdannaisia teoksia käsittävä lisenssi. Lisätietoja saa osoitteesta www.biblebelievers.org/messagehub.

AVAIN OVEEN

1. On etuoikeus olla Tabernaakkelissa! Se oli myös hieman odottamati minulle. Tietäen tänä iltana olevan ehtoolisillan, niin haluan aina jos vain olen lähistöllä missä tahansa, tulla Ehtoolliselle. Koska uskon että kaikkien Kristittyjen tulisi odottaa Ehtoollisen ottamista, sillä Jeesus sanoi, “Jos te ette syö, ei teillä ole mitään osaa Minun kanssani.” Senvuoksi, se on aina suuri etuoikeus tulla Tabernaakkeliin. Sitten, veli Neville sanoi tänä iltana olevansa hieman käheä, ja halusi minun puhuvan seurakunnalle. Sanoin tekeväni sen mielelläni, ja haluaisin myöskin ilmoittaa että jos...
2. Huomen illalla on miesten kokous, luotetut, liikemiehet täällä seurakunnassa, heillä on säännöllinen maanantai-illan kokouksensa ja heidän on tehtävä päätös urakoitsijan kanssa. Arvelen teidän kaikkien ymmärtäneen että paperimme menivät lävitse, ja meille on mahdollista rakentaa kirkko. Niinpä se on mennyt lävitse ja tullaan mahdollisesti aloittamaan tällä viikolla. Rakennustyöt aloitetaan tällä viikolla, niin pitkälle kuin tiedän. Ja he estivät sen meiltä täällä Jeffersonvillessä. Mutta me menimme Indianapolik-seen, valtion konttoriin, ja he antoivat meille luvan, joten me tulemme rakentamaan sen. Ja niinpä se aloitetaan ehkä jo tällä viikolla. Se tullaan tietämään kokouksen jälkeen huomen illalla. Ja sitten huomeniltaisen kokouksen jälkeen, jos jotakin tapahtuu, eikä urakoitsija voi aloittaa tällä viikolla, niin silloin hän tulee aloittamaan seuraavalla viikolla.
3. Ja tällä tulevalla viikonlopulla, lauantai-iltana ja sunnuntaina aamulla ja illalla, jos Herra tahtoo, haluan jälleen seuraavana lauantaina ja sunnuntaina, pitää kolme kokousta, niinkuin tein muutama viikko sitten. Se tulee olemaan lauantai iltana, ja sitten sunnuntaina aamulla ja illalla. Se tuleeolemaan kolmantenatoista ja neljäntenätoista tätä kuuta.
4. Sitten senjälkeen menen joidenkin veljien kanssa Coloradoon metsästysmatkalle, ja palattuani sieltä takaisin, jos Tabernaakkelin rakennustyö on päätöksessä ja jos se on Herran tahto, haluan ottaa ehkä koko viikon ennenkuin jälleen lähden kokouksiin, ja puhua Ilmestyskirjan Seitsemästä Sinetistä. Niinkuin me puhuimme Seitsemästä Seurakunnan Ajanjaksosta, nyt tulevat Seitsemän Sinettiä seuraamaan Sitä.
5. Ja mahdollisesti seuraavien kahden tai kolmen viikon aikana, koska uskon että he väittävät sillä miesmäärällä, jonka he tulevat panemaan siihen, voivansa rakentaa Tabernaakkelin noin kymmenessä tai viidessätoista päivässä, tai jotakin sellaista. Sitten meillä tulee olemaan istumatilaa täällä, kaksi tai kolme kertaa suuremmalle ihmismäärälle kuin mitä nyt on. Ja siitä syystä minä olen odottanut tuota aikaa.

6. Koska viime lauantaina ja sunnuntina se oli hirvittävää, tähän tiedätte kuinka ihmiset seisoivat täällä ulkona kello kahdelta iltapäivällä, täyttääkseen Tabernaakkelin, ennenkuin ovia edes avattiin. Seuraavan aamuna noin kello viideltä kulki eräs naapurissamme asuva sairaanhoitaja ohitse, ja hän sanoi että, “Ihmisiä oli tunteksimassa kaikkialla Tabernaakkelin ympärillä jo kello viideltä aamulla.” Ja sitten kun he pääsevät sisään, eikä ole enempää tilaa, lannistuvat toiset ja menevät pois. Ja sitten nuo jotka joutuvat seisomaan käytävillä ja kaikkialla, heillä on hyvin ahdasta. Ja näen kuinka naisia seisoo siellä, hikoillen, tiedättehän, hien virratessa sillä tavalla. Sitten joku mies nousee ylös ja antaa naiselle paikkansa, ja seisoo kunnes hänen jalkojaan särkee, ja joku muu taas antaa paikkansa hänelle. Tähän tiedätte kuinka sääliä se on, kun on äitejä pienten lasten kanssa jotka ovat sairaita, ja niin edelleen, se on paha asia.

7. Niinpä me yritämme päästä eroon siitä nyt rakentamalla suuremman Tabernaakkelin. Ja meillä tulee olemaan mukava paikka, huone jonne äidit voivat mennä pienten häiriytyneiden itkevien lastensa kanssa, josta he voivat nähdä kokouksen kulun ja kuunnella sitä kovaäänisistä. Ja meillä tulee olemaan huoneet pyhäkoululuokkia varten, kaikki juuri sillä tavalla kuin sen tuleekin olla. Ja jos Herra tahtoo, niin se alkaa tällä tulevallla viikolla.

8. Te kaikki äänestitte sata prosenttisesti sen puolesta, joten me olemme pitäneet kiinni siitä, näettehän. Se on seurakunta joka päättää asiat. Mitä seurakunta sanoo, niin se tulee olla. Luotetut eikä kukaan muukaan... Luotetuilla on itse kullakin vain yksi ääni. Pastorilla on vain yksi ääni. Se on seurakunnan demokratia, seurakunnan itsenäisyys. Seurakunta kokonaisuudessaan puhuu. Siinä kaikki. Ja me pidämme siitä, koska meillä ei ole mitään piispoja tai hierarkioita tai ylivalvoja tai niin edelleen sanomassa meille mitä tehdä. Se on Pyhä Henki seurakunnassa, joka huolehtii puhumisesta. Se on kovasti hienoa ja se on sääntö josta pidän.

9. Ja minä kysyin, “Halusitteko te kaikki odottaa kunnes meillä olisi tarpeeksi siirtääksemme Tabernaakkelin pois ja rakentaaksemme suuremman kirkon?” Kysyin sitä luotettujen ryhmältä, eivätkä he voineet ratkaista sitä, vaan pyysivät minua ylimpänä valvojana tulemaan ja kysymään sitä seurakunnalta. Niinpä sanoin seurakunnalle että, “Nyt meillä olisi tarpeeksi rahaa laajentaaksemme kirkkoa ja tehdäksemme siihen uudistuksia, ja me voisimme tehdä sen aivan heti, tai sitten säästää rahamme kunnes meillä olisi tarpeeksi rakentaaksemme täydellisesti uuden kirkon jonnekin muualle.”

10. Ja me äänestimme siitä seurakunnassa, ja päätös oli yksimielisesti, “tehkäämme laajennustyöt juuri nyt.” Ja sen mukaisesti me olemme toimineet.

11. Ja lautakunta täällä Jeffersonvillessä kielsi sen meiltä, sanoen että emme voisi tehdä sitä. Ja me menimme sen ohitse Indianapolikseen, ja kysimme sitä valtionvirastosta. Ja he lähettivät sanan että meillä on nyt lupa rakentaa se. Niinpä sitten kaupungilla ei nyt ole siihen mitään sanottavaa, se on Valtion asia. Niinpä saimme luvan, ja urakoitsijalla on lupa kädessään nyt ja uskon että he ovat valmiit aloittamaan milloin tahansa.

12. Sitten jos urakoitsija huomenillalla sanoo että hän haluaa aloittaa ensi viikolla, me tulemme jättämään pois kokoukset siihen asti kunnes tulemme Seitsemään Sinettiin.

Ja sitten jos urakoitsija ei viikolla, niin meillä tulee olemaan kokoukset ensi lauantaina ja sunnuntaina, ennen lähtöämme.

13. Ja sitten minulla oli aihe täksi sunnuntaiksi, mutta kun sain tietää että tänä iltana olisi Ehtoollisilta, minä jätin sen pois. Koska on niin paljon väkeä, ette voi ottaa mukavasti Ehtoollista, mutta sitten kun meillä on suurempi kirkko, me voimme tehdä sen.

14. Nyt meillä on eräs tuleva Presidentti. Oh, tehän tiedätte mitä tarkoitan, se on juuri äskettäin toimitettu Hickersonin perheelle. Ja voisiko sisaremmen joka on pianisti, tulla antamaan meille sävelen tuohon lauluun, "tuokaa heidät sisälle," tai johonkin sen tyyppiseen lauluun. Tämä hieno pikku herrasmies, jota on niin kauan odotettu, on nyt saapunut. Erittäin hieno pikku kaveri, ja varmasti jalokivi Hickersoneille. Ja he ovat kaikki jalokiviä meille, me rakastamme heitä ja he ovat todella veljemme ja sisaremmen. Me olemme kiitolliset tämän pienokaisen syntymisestä heidän perheeseensä, ja se on aiheuttanut perheessä täydellisen 'mullistuksen. Ja jos he, isä ja äiti nyt toisivat tämän pienen kaverin omistettavaksi Herralle. Kirjoitus sanoo,"He toivat Hänelle lapsia, sylivauvoja, että Hän laskisi kätensä niiden päälle ja siunaisi ne."

15. Maailmassa on ihmisiä, jotka uskovat siihen mitä he kutsuvat "lapsikasteeksi." Ja se on että he ottavat nämä pikku kaverit, eivätkä ensinkään kasta heitä, vaan pirskoitte-levat vettä niiden päälle, emmekä me löydä sitä mistään Raamatusta, että ketään aikuista koskaan olisi pirskoiteltu, vielä vähemmän lapsia.

16. Ja sitten, kaste on tunnustus siitä että armo on tehnyt työn sisäpuolella. Eikä pienillä vauvoilla ole mitään tietoisuutta synnistä. Senvuoksi, kun Jeesus kuoli ristillä, Hän kuoli ottaakseen pois maailman synnin. Ja kun vauva on syntynyt tähän maailmaan, ei sillä ole mitään omia syntejä, eikä niillä ole mitään kaduttavaa. Mutta Jeesuksen Kristuksen Veri ottaa pois tuon synnin, kun lapsi on syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä ja tullut maailmaan

puhuen valheita, ja ne ovat luonteeltaan syntisiä, mutta Jeesuksen Kristuksen Veri sovittaa sen. Mutta kun lapsi on tullut vastuunalaiseen ikään, ja tietää mikä on oikein ja mikä väärin, silloin sen on kaduttava tekojaan. Sen ainoa synti nyt on se että se on syntynyt synnissä, se on sama ihmisrodun synti jonka Aadam ja Eeva tekivät; ja Jumala on ottanut sen pois Jeesuksen Kristuksen Verellä. Nyt vauvalla ei ole mitään syntejä kaduttavaksi, ennenkuin hän on tehnyt syntejä, ja vasta sitten hänen täytyy katua niitä. Näettekö? Ja kun hän on tehnyt parannuksen, on aika tulla kastetuksi, ja sitten hänet kastetaan upottamalla.

17. Siihen saakka me vain seuraamme Raamatun ohjeita, joka sanoo, “He toivat Jeesukselle pieniä lapsia, että Hän laskisi kätensä heidän päälleen ja siunaisi heitä.” Nämä hienot vanhemmat tuovat tänä iltana tämän pienen vauvan pastorille ja minulle, omistettavaksi Herralle. Ja he tuntevat että asettamalla sen Kristuksen edustajien käsiin, he asettavat sen Kristuksen käsiin. Sitten uskon kautta me viemme lapsen Jumalalle, kiittäen sen tänne tuomisesta, ja pyydämme Jumalaa siunaamaan sitä, ja me kutsumme toimitusta “lapsen vihkimiseksi Herralle.”

18. No niin, te olette tietoiset minun omista lapsistani. Minulla on pieni tyttö Kirkkaudessa tänä iltana, joka omistettiin Herralle täällä alttarilla. Minulla on pieni poika ja tyttö istumassa täällä takana tänä iltana, joita ei vielä koskaan ole kastettu. Yksi heistä, Saara, on yhdentoista, ja olen puhunut hänelle kasteesta tänään. Ja Joosef on seitsemän, joten hän on vielä liian nuori siihen, niin kauan kunnes...

JOS HÄN HALUAISI SITÄ, JA SANOISI ETTÄ JUMALA ON PANNUT SEN HÄNEN SYDÄMELLENSÄ, SILLOIN MINÄ TEKISIN SEN. Mutta kun on kysymys sylivauvoista, niin minä vain vihin heidät Herralle, koska se on Kirjoituksen mukainen opetus siitä.

19. Veli Neville, tulisitko nyt kanssani tämän hienon pojan luo. (Veli Branham menee veli ja sisar Hickersonin luo) Onko se Hollin? Hollinko? Kyllä, Hollin nuorempi. Stephen Hollin. Hyvä on, hienoa. Ja minä kun ajattelin hänen nukkuvan. Se on Hicker-sonien luonne, saada tietää mitä on tapahtumassa. Kun näin hänet tässä yhtenä päivänä, kutsuin häntä “Presidentiksi” ja niin edelleen. Vaikka tietenkin hän on vielä liian pieni, että hänestä puhuttaisiin “Presidenttinä.” Iiitä sinä tiedät? No niin, tiedän että se olisi aarre kenelle tahansa jumaliselle äidille. Ettekö tekin ajattele niin? Kovasti mukava. Ja nyt, veli ja sisar Hickerson, Kristuksen palvelijana ja teidän pastorinanne, minä otan tämän lapsen ja uskon kautta vien sen Jeesuksen Kristuksen käsivarsille, Jonka käsivarsille te haluatte hänet laskea.

149. Ja nyt kun te vastaanotatte tämän leivän, niin muistakaa, se edustaa Karitsaa. Monis vuosia sitten Israelin karitsa paahdettiin tulen yllä ja syötiin katkerien yrttien kera ja ihmiset saivat voimaa; heidän kenkensä eivät kuluneet eivätkä heidän vaatteensa tulleet nukkavieruiksi, koko heidän matkallaan luvattuun maahan asti. Pitäköön Jumala meidät terveinä ja onnellisina, palvellaksemme Häntä kunnes saavumme siihen Luvattuun Maalian jonka Hän on antanut meille.

Rukoilkaamme.

150. Armollinen Taivaallinen Isä, niinkuin tänä iltana pulmin tuosta Pyhästä, pyhitetystä Herran Ruumiista, Jossa asui Jumaluuden täyteys. Kun ajattelen kuinka tuo Ruumis runneltiin ja kuinka Veri virtasi siitä ulos, kuinka Hänen selkensä oli täynnä ruoskan jälkiä, niin että kylkiluut paistoivat lävitse; ja kun ajattelen että tämä ryppyinen murrettu leipä edustaa sitä, se tulee tuoreena meidän sydämiimme. Me laskemme sydämemme Sinun alttarillesi tänä iltana, Herra. Anna meille anteeksi, Oi Jumala. Ja voikoon tämä murrettu leipä, kun se menee näiden Sinun palvelijoihisi suihin, saada heidät tuntemaan että se oli Sinun kallis Ruumiisi, joka oli runneltu ja haavoitettu, ja että noilla haavoilla me olemme parannetut. Suo se, Herra. Pyhitä tämä happamaton leipä sille aiottuun tarkoitukseen. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

151. (Hetkinen vain) Tämä ei ole suljettu ehtoollinen, jokainen Kristitty uskovainen on tervetullut Herran pöytään, ja ottamaan tämän yhdessä kanssamme.

Mutta kun meitä tuomitaan, me saamme kuritusta Herralta, että meitä ei tuomittaisi maailman kanssa. (Herra siunatkoon Sanansa lukemisen.)

144. Se on aina pyhä asia, niin pyhitetty asia. Uskon että meidän pitäisi nyt kumartaa päämme hiljaisessa rukouksessa. Rukoilkaa te minun puolestani, minä tulen rukoilemaan teidän puolestanne. Rukoilkaamme töine toinen toistemme puolesta, että Jumala olisi armollinen meille arvottomille luontokappaleille, jotka olemme aikeissa olla osalliset tästä suuresta sakramentista meidän Herramme kuoleman muistoksi.

145. (Veli Branham keskeyttää hiljaista rukousta varten. Tyhjä paikka nauhassa) Me uhraamme tämän tunnustuksemme rukouksen Sinulle Isä, Sinun kultaisella alttarillasi, meidän Uhrimme, Herran Jeesuksen kanssa. Me pyydämme sitä Hänen Nimessänsä, Aamen.

146. Uskon että seurakunnan vanhimmat ottavat nyt paikkansa, ja ohjaavat nyt ihmisiä kun he tulevat rivi riviltä ottamaan ehtoollista. Ajatelkaa aina tuota laulua, "Kallis kuoleva Karitsa, Sinun kallis Veresi ei koskaan menetä voimaansa, kunnes Jumalan koko lunastettu Seurakunta on pelastettu, tekemästä enää syntiä." Kumartakaamme päämme.

147. Armollinen ja Pyhä Isä, Jehova, suuri Kaikkivaltias, lähetä siunauksesi ihmistesi ylle, kun me odotamme. Anna anteeksi meidän syntimme. Ja nyt me tarjoamme Sinulle tämän sakramentin, tämän viinin, joka on kasvatetuista viinirypäleistä jotka palvelijoiden kädet ovat murskanneet. Ja se tehtiin viiniksi siihen tarkoitukseen miksi me nyt tuomme sen Sinulla, että se edustaisi meille meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Verta. Minä rukoilen Sinua, Isä, pyhittämään tämä viini siihen tarkoitukseen. Anna anteeksi kaikki meidän syntimme. Ja voikoon jokaisella henkilöllä, joka ottaa tämän viinin ruumiiseensa, olla terveys, voima ja pelastus Sinulta. Suo se, Herra. Me pyydämme sitä Jeesuksen Nimessä. Aamen.

148. Raamattu sanoo että Hän mursi leivän ja siunasi sen, sanoen, "Ottakaa ja syökää, tämä on Minun Ruumiini joka on murrettu teidän edestänne. Tehkää tämä Minun muistokseni." Ja me otamme nämä pienet palaset tätä happamatonta leipää, jonka Kristityt ovat valmistaneet. Se on valmistettu niin, koska Se edustaa Kristuksen Ruumista. Me ymmärrämme Kristuksen opetuslasten ottaneen osansa viimeisellä ehtoollisella, Kristuksen viimeisellä ehtoollisella, jonka hetitse olivat valmistaneet. Ja kautta Raamatun, ne olivat opetuslapset jotka palvelivat nämä asiat ihmisille. Ja tänään, meidän nykyisen-päivän opetus-lapsemme, meidän veljemme täällä seurakunnassa, tämän Asian opetuslapset, palvelevat sen ihmisille. Ja he tulevat ottamaan nämä ja jakelemaan ne ihmisille.

20. Kumartakaamme päämme, kun pastori ja niinä seisomme täällä kädet laskettuina lapsen päälle.

21. Taivaallinen Isämme, Raamatussa he toivat Sinulle pieniä lapsia, että Sinä laskisit kätesi niiden päälle ja siunaisit niitä. Ja totisesti, Herra, he tulivat siunatuiksi.

Ja nyt seurataksemme Sinun esimerkkiäsi niistä asioista joita Sinä teit, Herra, me olemme yrittäneet lukea Raamatusta ja seurata tarkoin esimerkkiä, juuri niinkuin Sinä sen teit. Ja tämä isä ja äiti, veli ja sisar Hickerson, meidän rakkaat opetuslapsemme täällä Taber-naakkelissa, tuovat meille tämän pienen ilonaiheen, jonka Sinä olet asettanut heidän huolehdittavaksensa. Se on tullut Sinulta, Herra. Sinä annoit heille tämän lapsen. Ja nyt he tahtovat antaa sen pienen elämän Sinulle, Sinun palvelukseksi. Minä rukoilen että Sinä siunaisit tämän lapsen ja antaisit sille pitkän elämän. Voikoot se elää, jos mahdollista, näkemään Herran tulemuksen. Minä rukoilen että siunaisit sitä missä tahansa se onkin. Voitakoon se kasvattaa Kristillisessä kodissa, niinkuin se on sellaiseen syntynyt. Ja voikoot se pysyä tässä kodissa. Voikoot sen isä ja äiti elää ja nähdä lapsensa jos mahdollista saarnatuolissa, saarnaamassa Evankeliumia. He haluavat mieluummin nähdä sen sillä tavalla, Isä, kuin Valkoisen Talon valtaistuimella, tai jossakin muualla, koska he ovat Sinun palvelijoitasi, ja tahtovat lapsensa elämän vihityksi ja siunatuksi Jumalan työhön.

22. Nyt minä rukoilen Isä, että Sinä siunaisit lasta. Ja voikoot Jumalan armo tulla sen ylle ja voikoot se olla terve ja onnellinen koko elämänsä ajan. Ja voikoot sen isä ja äiti elää ja nähdä sen kasvavan, me pyydämme jälleen. Siunaa sitä jota me siunaamme Sinun Nimessäsi.

23. Ja nyt, pieni Stephen Hollin Hickerson, minä annan sinut Jeesukselle Kristukselle, että ne siunaukset joita olemme pyytäneet voisivat tulla yllesi. Ole terve ja voimakas, pikku veljeni, ja elä kirkastaaksesi Jumalaa. Jeesuksen Kristuksen Nimessä me sitä pyydämme. Aamen. Jumala siunatkoon teitä.

Missä me emme tule koskaan vanhenemaan, emme koskaan vanhene, Maassa jossa enne tule koskaan vanhenemaan; Emme koskaan vanhene, emme koskaan vanhene, Maassa jossa emme tule koskaan vanhenemaan.

24. Eikö se olisikin ihmeellistä? Nuoret tulevat olemaan aikuisia ja vanhat nuoria. Eikö se olekin ihmeellistä? Emmekä me tule koskaan olemaan sairaita, eikä meillä koskaan ole murheita tai kuolemaa.

25. Nyt, veli Neville on ilmoittanut kokouksista. Haluaisin nyt sanoa että alkää unohtako tuota kokousta, eikä kokouksia joista hän on puhunut. Myöskin, Rouva Ford, jolla oli tapana käydä täällä seurakunnassa vuosia

sitten, minä vein hänet juuri pari päivää sitten tyttärensä luo, ja hän oli kahdeksankymmenen ja meni kohtaamaan Herraa eilen illalla kello kahdeksalta, luulisin. Ja pastori ja minä tulemme huolehtimaan hänen hautauspalveluksestaan, joka pidetään Coots'in kappelissa, tänä tulevana keskiviikkona kello kymmenen kolmekymmentä. Rouva Ford, rouva Levi Ford. Se on Lloyd Ford'in äiti, tuon pojan josta olette lukeneet kirjastani, kuinka hän aikoi säästää minulle partiopoika pukunsa, ja josta sain vain yhden säärystimen joka oli jäljellä. No niin, se on tuon pojan äiti. Ja minä vein hänet sinne pari päivää sitten ja rukoilin hänen kanssaan, ja hän meni kohtaamaan Herraa..Jeesusta.

26. Nyt jos Herra tahtoo, minulla oli täällä jotakin jota voisin ilmoittaa tulevista kokouksista, jos niin on että meillä on ne tällä tulevalla viikolla. Minulla oli ne täällä tai ainakin ajattelin että ne olivat mukanani, se mistä aion puhua seuraavan viikon kokouksessa. Ajattelin panneeni sen tämän kirjan väliin, mutta en tiedä teinkö niin vai en. Kyllä, tässä se on. Jos Herra tahtoo, niin ensi lauantai iltana haluan puhua aiheesta, "Miksi Yksi Mies Vaikuttaa Toisen Elämään." Sunnuntaiaamuna haluan

saarnata "Huippukiven Asettaminen Pyramidiin." Ja ensi sunnuntai iltana aiheeni tulee olemaan "Oppaani." Voikoon nyt Herra siunata nuo asiat ja auttaa minua, kun olen ollut tulkona, ja on pieni yhteys mihin sovitaa ne.

27. Nyt tänä iltana haluamme kiirehtiä ja toimittaa muutamia asioita. Asiasta toiseen, minulla on täällä kirje jonka Billy juuri hetki sitten nouti postista, että jotkut veljet Michiganista... ja tämä tulee saarnaaja yhdistykseltä ja siinä on paljon asioita. Se on mikä aina sekoittaa asiat, näettehän. He väittävät tässä että jotkut veljet siellä sanovat minun lähettäneen heidät sinne, ja he saarnaavat että miesten tulisi jättää vaimonsa ja etsiä omaa hengellistä kumppaniansa, ja he sanovat että minä olen täydellisesti erehtymätön. Että ei ole mitään... Ja, oh, joitakin kauheimmista asioista mitä koskaan

olette kuulleet. Ja tuo saarnaaja yhdistys on saanut sen tietoonsa, ja he kirjoittavat siitä minulle, sanoen että minä lähetin heidät sinne ja että se saa aikaan paljon sekaannusta. Ja jotkut heistä profetoivat ja sanovat että yhden miehen täytyy jättää tämä vaimo ja mennä naimisiin tuon kanssa. No niin, tämä seurakunta tietää että me emme seiso minkään senkaltaisen roskan puolesta.

28. Me uskomme Raamattuun. ME USKOMME ETTÄ KUN MIES OTTAA NAISEN, NIIN TÄMÄ ON HÄNEN VAIMONSA, JA AINOASTAAN KUOLEMA VOI EROITTAA HEIDÄT; JA VAIN KUOLEMA. Me emme usko tuonkaltaisiin asioihin. Emmekä me myöskään

Pyhä Henki, ja se on Jumalan voima, näettekö, julkituomiseksi ja toteennäyttämiseksi. Ihmisenä te opettelitte puhumaan, kävelemään ja tekemään niitä asioita joita ihminen tekee. Ja kun teidät on kastettu Pyhällä Hengellä, teille on annettu voima toimia niinkuin Jumalan pojat ja tyttäret. Ei ihme että ihmiset toimivat ja tekevät asioita joita he tekevät tänään, koska heitä ei ole täytetty Pyhällä Hengellä. Jos niin olisi, he toimisivat eri tavalla. He väittävät olevansa täytetyt Pyhällä Hengellä, mutta Jeesus sanoi, "Heidän hedelmistään te tunnette heidät." Niinpä kuinka te voisitte tehdä sitä, kun kaikki on niin sekoitettu. Näettekö? Mutta tulkaa takaisin tosiasioihin!

142. Nyt, jos te vaellatte rehellisesti ja väitätte olevanne Kristitty, silloin me annamme teille kutsun tulla Herran pöytään tänä iltana. Ilman epäilystä, ehtoollista on tänään otettu yli koko maan, jotkut heistä yhdellä tavalla ja jotkut toisella. Mutta minä uskon että paras tapa tehdä se on seurata Kirjoituksia, ja tehdä se juuri sillä tavalla kuin he tekivät Kirjoituksissa. Uskon että se riittää.

143. Onko sinulla Raamattua, veli Neville? Veli Neville tulee nyt lukemaan Kirjoituk sia. (Veli Neville sanoo, '1.Kor. 11. luku, alkaen23:sta jakeesta,' ja lukee seuraavat Kirjoitukset.)

Sillä minä olen saanut Herralta sen minkä myös olen teille antanut, Että Herra Jeesus samana yönä jona hänet kavallettiin otti leivän:

Ja kun hän oli kiittänyt, hän mursi sen, ja sanoi, Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini, joka on murrettu teidän edestänne: tämä tehkää minun muistok seni.

Samalla tavalla hän myös otti maljan, kun hän oli syönyt, sanoen, Tämä malja on uusi testamentti minun veressäni: tämä tehkää, niin usein kuin te juotte sen, minun muistokseni.

Sillä niin usein kuin te syötte tämän leivän, ja juotte tämän maljan, te julistatte Herran kuolemaa siihen asti kun hän tulee.

Senvuoksi kuka tahansa syö tämän leivän, ja juo tämän Herran maljan, arvottomasti, on oleva syyllinen Herran ruumiiseen ja vereen.

Mutta tutkikoon kukin itsensä, ja niin syököön tuosta leivästä ja juokoon tuosta maljasta.

Sillä hän joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomion itsellensä, koska ei eroita Herran ruumista.

Sillä tästä syystä monet ovat heikkoja ja sairaita teidän keskuudessanne, ja monet nukkuvat.

Sillä jos me tuomitsisimme itsemme, ei meitä tuomittaisi.

Silloin hän toimii niinkuin Jumalan poika. Silloin hän voi ajaa ulos perkeleet. Jeesus sanoi, “Nämä merkit seuraavat heitä!” Näettekö? “Minun Nimessäni he ajavat ulos perkeleet, puhuvat uusilla kielillä, ottavat ylös käärmeitä ja juovat kuolettavia eikä se heitä vahingoita.” Katsokaahan, Pyhä Henki antaa hänelle voiman tehdä näitä asioita.

138. Nyt kun Hän meni pois, Hän sanoi, “On tarkoituksenmukaista Minun mennä pois. Sillä jos Minä en mene pois, ei Pyhä Henki voi tulla.” Näettekö? Sitten kun Hän tulee, Hän tulee nuhtelemaan maailmaa synnistä, ja opettamaan vanhurskautta, ja näyttämään teille tulevia asioita (ne ovat näkyjä). “Hän tulee ottamaan ne asiat jotka Minä olen opettanut teille, ja paljastamaan ne teille.” Juuri nuo sanat että Hän tulee...Kukaan ei voi tulla ymmärtämään Sanaa ilman Pyhän Hengen kastetta. Ja kun joku sanoo että hänellä on Pyhän Hengen kaste, ja kiistää sen että Sana on oikein, silloin siinä on jotakin väärää.

139. Paavali, kun hän oli Saulus, oli Kristillisyyden arvostelija. Ja kun hän sai Pyhän Hengen, hän meni kolmeksi vuodeksi Arabiaan tutkimaan Kirjoituksia, koska häntä oli opettanut Gamaliel, tuo suuri opettaja. Sitten kun hän neljätoista vuotta myöhemmin meni tapaamaan Pietaria Jerusalemissa, he totesivat saarnaavansa sanasta sanaan samaa Evankeliumia. Tuo sama Jumala joka sai Pietarin saarnaamaan Helluntaipäivänä ja käskemään heitä tekemään parannuksen ja ottamaan kasteen Jeesuksen Kristuksen Nimessä, tuo sama Pyhä Henki paljasti sen Paavalille, Ja Apostolien Tekojen 19:sta luvussa, hän sanoi heille, jotka Johannes jo kerran oli kastanut, että, “Teidät täytyy kastaa uudestaan Jeesuksen Kristuksen Nimessä.” Näettekö?

140. Katsokaahan, Pyhä Henki pysyy aina suoraan Kirjoitusten kanssa. Se on usko Siihen joka avaa jokaisen salaisuuden. Aamen. Raamattu sanoo 1.Joh.5:7, “On kolme jotka todistavat Taivaassa: Isä, Sana (joka on Kristus), ja Pyhä Henki. Ja nämä kolme ovat yksi.” “Ja on kolme jotka todistavat maassa: vesi, Veri ja Henki. Nämä kolme eivät ole yksi, vaan ne ovat yhtäpitävät yhdessä.” No niin, teillä ei voi olla Isää ilman Poikaa, eikä teillä voi olla Poikaa ilman Pyhää Henkeä; ne ovat yksi. Mutta te voitte olla vanhurskautettu olematta pyhitetty, ja te voitte olla pyhitetty ilman että teillä olisi Pyhää Henkeä. Pyhittäminen on Verellä, Veren kautta tulee Elämä. Näettekö? Ja Pyhä Henki on Jumalan voima, näettekö, voima joka on annettu seurakunnalle.

141. “Te saatte” (mitä?) “voiman,” Apt.1:8, “senjälkeen kun tämä Pyhä Henki on tullut yllenne. Te saatte voiman!” (Ei “te tullette syntymään uudestaan.”) “Te saatte voiman senjälkeen kun Pyhä Henki on tullut yllenne. Ja te tullette olemaan Minun todistajiani Jerusalemissa, Juudeassa ja Samariassa, ja maan uloiimpiin ääriin asti.” Näettekö? Te saatte voiman senjälkeen kun olette saaneet Pyhän Hengen. Mutta ensin teidän täytyy saada

usko vapaaseen rakkauteen. Me emme usko sellaiseen. Me uskomme ehdottomasti Raamattua, ja Sitä yksin. Niinpä minä otan valokopion tästä kirjeestä ja annan julkaista sen vastaukseni kanssa aikakauslehdissä, ja se tulee selvittämään sen. Ainakin toivon niin, ja joka tapauksessa se tulee vastaamaan heille.

29. Nyt, ennenkuin avaamme Kirjoituksen tänä iltana, puhukaamme Herrallemme.

30. Taivaallinen Isämme, me lähestymme Sinun armosi Valtaistuinta, Herran Jeesuksen Nimessä, Tuon Joka tuli alas Kirkkaudesta avaamaan meille Jumalan aarteiden rikkaudet. Kuinka me kiitämme Sinua tästä suuresta Jeesuksesta, Joka oli Jumala ilmaistuna, henkilöityneenä meille, ja Hänen kauttansa meillä on lunastus synneistämme. Ja me olemme nyt siirtyneet kuolemasta Elämään, koska me uskomme Häneen. Sillä Hänestä on kirjoitettu, että Hän sanoi, “Joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, hänellä on ikuinen Elämä; eikä hän tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.”

31. Siunaa Omat Sanasi tänä iltana, Herra. Ja me olemme täällä ottaaksemme ehtoollista lyhyen ajan kuluttua. Kristittyinä, Kuningaskunnan kansalaisina me kokoonnumme alttarien ympärille, ja tulemme ottamaan sen mitä me kutsumme “ehtoolliseksi,” pienen sakramentin osan jonka Sinä jätit meille, osoittaaksemme että me uskomme Sinun kuolleen meidän syntiemme puolesta, ja nousit jälleen ylös kolmantena päivänä, ja olet elossa aina ja iankaikkisesti, ja me teemme tämän siihen asti kunnes Sinä palaat takaisin, Kirjoitusten mukaisesti, niinkuin meitä on käsketty. Pyhitä sydämemme pahoista ajatuksista ja kaikesta mitä olemme tehneet Sinun suuren tahtosi vastaisesti. Isä, anna meille anteeksi, ja anna meille armosi tänä iltana. Murra meille nyt Elämän Leipä, Sanassa, kun me luemme Sitä ja puhumme Siitä. Herran Jeesuksen Nimessä me pyydämme sitä. Aamen.

32. Nyt me aloitamme vain yhden jakeen kanssa Ilmestyskirjasta. Tahtoisin lukea ensim

mäisen jakeen 20:stä luvusta.

Ja minä näin enkelin tulevan alas taivaasta, jolla oli pohjattoman kuopan avain ja suuret kahleet kädesssänsä.

33. Nyt haluaisin puhua kaksikymmentä tai kaksikymmentä viisi minuuttia, ottamalla tästä tekstistä sisällön aiheeseen Avain Oveen. No niin, minä en halua käyttää muotoa “avaimet”, koska Pietarille annettiin “avaimet Valtakuntaan.” Mutta haluan kutsua tämän : Avain Oveen. Ja sitten

välittömästi tämän jälkeen, haluan antaa muutaman pienen ajatuksen Ehtoollisesta, ennenkuin otamme sen tänä iltana.

34. Nyt, avain. Huomaan tässä mitä luimme, että tämä Enkeli tuli alas Taivaasta, avain kädessään. On avaimet varastuhuoneisiin, on avaimet koteihinne, on avaimet autoihinne. ja me nimitämme niitä avaimiksi, ja ne ovat avaimia. Ja niistä voidaan tehdä kaksoikap-paleita, kuinka monia tahansa. Tai joskus talossa voi olla avain jota me kutsumme “yleisavaimeksi.” Toisin sanoen, se on avain joka on valmistettu niin että se sopii kaikkiin oviin, ja avaa kaikki ovet taloissamme tai jopa autoissamme, ja siitä voidaan tehdä kaksoiskappaleet.

36. Eikä avain voi avata mitään ovea, ellei ole kättä käyttämässä sitä. Jonkun täytyy käyttää avainta. Avain itsessään ei voi käyttää itseänsä. Sillä täytyy olla jokin kääntämässä avainta.

37. Se on kuin tämä mikrofooni jonka kautta minä puhun. Tämä mikrofooni on mykkä. Ellei joku puhu sen kautta, ei se itse voi puhua. Jonkun täytyy puhua sen kautta. Niinpä se ei mikrofooni, vaan se on ääni tai melu tuon mikrofoonin takana, jonka ilma-aallot kuljettavat korviinne.

38. Ja niin se on Evankeliumin saarnaamisenkin kanssa. Kysymys ei ole meistä itsestämme, sananpalvelijoina, me emme ole Evankeliumi. Mutta me olemme vain kuin radiolähetti-met, miehet, joiden kautta Jumalan Ääni siirtyy kuulijalle.

39. Samoin on näyn kanssa. Minä en tiedä mitään mitä sanoa seurakunnalle tällä hetkellä koskien näkyä. Mutta jos Pyhä Henki näyttää minulle ensin näyn, niin silloin minä voin siirtää tuon näyn sille jolle se on osoitettu. Niinpä tuo näky en ollut minä, vaan Jumala antoi näyn ja minä toimin sen siirtäjänä, tuomaan esiin näyn sanoman ihmisille.

40. Nyt avaimen kanssa on samoin. Avain täytyy olla kädessä joka avaa oven. Katsokaahan, siinä tarvitaan kättä. Ja sitä avainta, josta tulen puhumaan tänä iltana, voi käyttää vain yksi käsi, ja se on uskon käsi. Ja se on ainoa asia joka voi käyttää tätä avainta. Siihen tarvitaan uskon kättä, aivan samoin kuin avaimia pidetään kädessä.

41. Ottakaamme nyt vaikka tiedon avain. Jos joku haluaa kerätä tietoa, niin siihen tarvitaan avainta. On tie joka tämän miehen täytyy avata. Hänen täytyy saada kirjansa ja oppinsa, eikä kukaan voi saada häntä oppimaan. He saattavat opettaa häntä, mutta hänen on itsensä opittava. Ja ainoa tapa miten se voidaan tehdä, on että hän saa otteen tuosta avaimesta, tuosta jostakin siellä, joka paljastaa hänelle sen tiedon jota hän on etsimässä..

134. Muutamia viikkoja sitten olin hänen kotipaikkakunnallaan. Minä näin näyn eräänä yönä, kuinka ikivihreä puu hakattiin maahan ja käännettiin ylös alaisin. Näin lautoja naulattavan siihen. Ja viimeistä edellinen lauta oli huomiotaherättävä. Ja tuon laudan alapuolella se jatkui sillä tavalla, ja tuo puu oli murtunut juuri siitä. Ja Ääni sanoi, “Sen olisi pitänyt olla sinä”, tai “Sen olisi tullut olla sinä.” Ja Pappa Cox putosi, ja hänen selkänsä murtui tästä. Ja kun he seuraavana aamuna toivat hänelle hänen savukkeensa, hänen maatessaan vuoteessa, oli tuo halu jättänyt hänet. Se oli viikkoja sitten! Hän ei ole senjälkeen polttanut yhtäkään, eikä edes halua tehdä sitä. Näettekö? Muutamia viikkoja sitten näin kuinka hänen kätensä olivat ruskeina savukkeista, ja nyt hän ei voi sietää niitä edes lähellään. Pankaa ensimmäiset asiat ensimmäisiksi! Älkää yrittäkö tulla hyviksi; te olette alusta alkaen palloja, ettekä te voi tehdä yhtään mitää tään. On olemassa eroittava rajalinja, ja kaikki inhimilliset olennot ovat sen toisella puolella.

135. Kun minä synnyin tähän maailmaan, se oli pyhässä avioliitossa isäni ja äitini välillä; äitini kohdussa oli munasolu, ja isäni rauhasissa oli verisolu. Minun elämäni tulee tuosta verisolusta (ei äitini munasolusta), vaan isäni verisolusta. Ja kun tuo verisolu meni asianmukaiselle paikalleen ja kohtasi tuon munasolun, oli Jumala käskenyt luontoa antamaan minulle ruumiin. Ja sitten olin syntynyt ihmissukuun, ja minulle oli annettu tilaisuus tulla älylliseksi olennoiksi niinkuin ihmisolennot ovat, niin että osaan ajaa autoa, tai että voin tehdä asioita joita ihmisolennot tekevät, kuten kävellä, puhua, ajaa autoa ja niin edelleen. Se annettiin minulle, koska olin syntynyt inhimilliseen perheeseen, ja minulle oli annettu älyn voima olla inhimillinen olento.

136. Nyt kun synnyin Jumalan perheeseen, minä tulin Veren kautta, Veri antoi minulle Elämän. Ja senjälkeen kun olin tullut eläväksi Kristuksessa, Hän kastoi minut Pyhällä Hengellä ja voimalla, olemaan Jumalan poika. Ja nyt aivan samoin kuin voin puhua ja kävellä niinkuin inhimillinen olento, minä vastaanottaesaani Pyhän-Hengen, saan voiman ajaa ulos perkeleet, puhua uusilla kielillä, saarnata Evankeliumia ja parantaa sairaat. Minut on kastettu! En ole syntynyt; vaan kastettu! “He olivat koolla ylähuoneessa, kaikki rukoillen Hänen Nimessään; heidät kastettiin Pyhällä Hengellä, ja voimapalvelukseen tuli.” Aamen.

137. Te uskotte Iankaikkiseksi Elämäksi, ja teidän uskonne synnyttää teidät uudestaan. Jeesus sanoi Johanneksen 5:24:ssä, “Hänellä, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen joka lähetti Minut, on Iankaikkinen Elämä,” ei Pyhä Henki, hänellä on vain iankaikkinen elämä. Hain on syntynyt Jumalan perheeseen. Ja sitten kastettuna Pyhällä Hengellä ja voimalla, hänellä on usko uskoa Evankeliumi, ottaa Se käyttöön ja saada Se toimimaan oikein. Aamen.

126. Minä sanoin, "Heillä ei olisi mitään napaa. Heidät luotiin. Se on oikein, he eivät olleet kiinnitetyt mihinkään."

127. Niin kauan kuin se on todisteena tähän maailmaan syntymisestä, se osoittaa että hän on luopio alusta pitäen. Se on oikein. Minä sanoin, "Varmasti heillä on ero. Heillä ei olisi napaa. He eivät olleet kiinnitettyjä mihinkään naispuoliseen tullakseen tänne." Näettekö? Jumala loi heidät.

128. Sitten sanoin, "Haluan kysyä sinulta jotakin. Jokaisen ollessa tässä samassa vankilassa, kuka silloin on pyhä? Kuka olisi hän joka ei olisi syntynyt seksin kautta. Kuka olisi hän joka voisi auttaa toista, huolimatta siitä kuka hän on? Me olemme kaikki tässä samassa vankilassa. Mutta Jumala teki Itsensä yhdeksi luontokappaleistansa ja tuli ilman seksiä, pyhän Veren kautta jonka Hän Itse loi, ja tuon Veren kautta Hän lunasti meidät." Minä kysyin, "Uskotko sen, Pappa?"

Hän sanoi, "Minä uskon sen."

129. Minä sanoin, "Kristus kuoli sinunkaltaistesi pahojen miesten puolesta. Ja on vain yksi tie tehdä se. Ei ole mitään mitä sinä voisit tehdä. Hän tarjoaa sitä sinulle. Sinä et voi ansaita sitä. Et voi tehdä mitään saadaksesi sen. Hän vain antaa sen sinulle. Haluatko vastaanottaa sen mitä Hän teki puolestasi, pitämään sinut poissa helvetistä?"

130. Hän sanoi, "Sen minä haluan tehdä, mutta jos vain voisin päästä eroon näistä savukkeista."

131. Minä sanoin, "Savukkeet tulevat pitämään huolen itsestään. Sinä vain..." (Itse asiassa minä en ole mikään lakiin perustuva, minä uskon armoon, "Kaikki jotka Isä on antanut Minulle tulee Minulle.") Minä sanoin, "Jos sinä uskot sen koko sydämelläsi?"

Hän sanoi, "Koko sydämelläni ininä uskon sen."

132. "Haluatko silloin vastaanottaa sen siltä pohjalta, että sinä et ole sen arvoinen, mutta Hän on Se joka on arvollinen. Älä katso itseäsi"; katso Häneen, koska sinä et voi tehdä mitään itsesi puolesta. Katso Häneen joka teki jotakin sinun puolestasi. Miten on Hänen kanssaan?"

"Oh," hän sanoi, "Hän on arvollinen."

Minä sanoin, "Siinä se on, ota silloin vain vastaan se mitä Hän antaa sinulle."

Hän sanoi, "Sen minä teen."

133. Ja minä kastoin hänet Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Ja ulosmentyään hän sytytti savukkeen.

42. Ja niinkuin ihmiset jotka yrittävät soittaa pianoa ja aikaansaada musiikkia, eivätkä oikein tiedä kuinka tehdä sitä, ja he voivat mennä opetettaviksi ja ottaa oppitunnin toisensa jälkeen, eivätkä he koskaan opi sitä. He eivät yksinkertaisesti saa otetta tuosta salaperäisestä avaimesta, kuinka rytmi ja äänensävy ja niin edelleen saadaan aikaan. Siihen tarvitaan avainta.

43. Ja samoin on matematiikkaan olemassa avain, josta teidän täytyy saada ote. Me olemme nähneet miehiä jotka voivat ottaa neljä riviä numeroita, ja panna sormensa, yksi kullekin numeroriville, ja siinä voi olla viisi tai kuusi lukua päällekkäin ja he seuraavat niitä alaspäin sormillaan ja kirjoittavat vastauksen niiden alle. He laskevat neljää riviä samanaikaisesti, lukujen ollessa mitä tahansa yhdestä yhdeksään. No niin, minulle tuottaa vaikeuksia laskea yhtäkin riviä, ellei minulla ole tarpeeksi sormia ja varpaita laskettaviksi. Minä en yksinkertaisesti ole koskaan löytänyt tuota avainta. Mutta katso- kaahan, joillakin heistä on tuo avain ja tietävät kuinka tehdä sen.

44. Ja on olemassa avain tietoon miehelle joka etsii tietoa. On avain tieteeseen, tieteellisiin tutkimuksiin. Ja sitten on myös olemassa eräs suuri avain, ja ihmiset etsivät tuota avainta.

45. Kuten tässä jokin aika sitten, kun he löysivät atomin, he tiesivät että oli olemassa atomeja, ja sitten atomeista tultiin molekyyliihin ja niin edelleen. Nyt sitten he alkoivat tutkia, jonkun uskoessa että atomit pitivät kaiken yhdessä, ja jos atomi voitaisiin kääntää ympäri, se hajoittaisi sen mitä se piti yhdessä. Koska atomit ovat ne jotka pitävät kaiken koossa, me teidämme sen. No niin, tuota pylvästä pitävät koossa atomit. Te pysytte koossa atomien kanssa. Ruoho, puut, kaikki pysyy yhdessä atomeilla. Sitten jos tuo atomi voitaisiin särkeä ja kääntää takaisin, tuo joka pyörii kaikki yhteen suuntaan, niin se tulisi aiheuttamaan hävityksen. Ja sitten suuret tiedemiehen uskoivat että se voitaisiin tehdä, ja he työskentelivät tunti tunnin jälkeen, viikko viikon jälkeen, vuosi vuoden jälkeen sen kanssa, kunnes he lopulta voittivat sen.

46. Uskon että se oli Thomas Edisonista, josta he sanoivat että tuolla miehellä oli tieto siitä että hän voisi tehdä sähköstä valoa. Hän on sähkölampan keksijä. Ja hän ei halunnut mennä edes vuoteeseen yöksi, vaan hän istui siellä voileipä kädessään, ja ruo-kaillessaan hän istui siellä suunnitellen ja työskennellen. Jossain aivan hänen mielensä taka-alalla, jokin sanoi hänelle että hän voisi tehdä sen. Mikä se on? Se on avain joka voi avata tien.

47. Ei montaakaan vuotta sitten, oli eräs mies joka uskoi että hänellä oli lahjakkuus piirtää sarjakuvia. Hän uskoi pitävänsä tuota avainta kädessään. Hän eli kansasissa. Hän meni erään suuren lehden päätoimittajan tykö Kansas

Cityssä, esittelemään aikaansaannoksiaan. Ja tuo päätoimittaja sanoi, “Herra, teillä ei yksinkertaisesti ole sitä.

Teidän ei ole mitään tarvetta yrittää, te ette kykene siihen.” Mutta hän ei ollut tyytyväinen siihen. Hän tiesi että hänellä oli siihen tarvittava kyky. Hän meni takaisin uudestaan ja uudestaan, mutta tuo lehden toimittaja hylkäsi hänet joka kerta. Lopulta hän meni muihinkin paikkoihin, ja he hylkäsivät hänet sanoen, “Herra, teillä ei yksinkertaisesti ole sitä kykyä, te ette voi tehdä sitä.” Mutta yhä hän uskoi voivansa tehdä sen. Hän uskoi että hänellä oli jotakin käsissään; Lopulta hän sai jotakin pientä hommaa kirjoittaa jonkun kirkon julkaisuun joitakin pieniä sarjakuvia tuota kirkkoa varten. Ja hän vuokrasi itsellensä erään pienen autotallin, jossa oli niin paljon hiiriä, että ne juoksentelivat joka paikassa, jopa hänen piirrostensaakin ylitse, ja hänen huomionsa kiintyi erään pienen hiiren omituisuuteen. Ja siellä syntyi tarina Mikki Hiirestä. Nyt hän on multimiljonääri, Walt Disney. Miksi? Hänellä oli jotakin kädessään, ja hän tiesi että hänellä oli se ja että hän kykenisi tekemään sen. Ja sillä tavalla kaikki suuret saavutukset on aikaansaatu. Kun miehillä ja naisilla on jotakin kädessään, ja tietävät voivansa tehdä sen.

48. Kun polio iski kansaa ja niinkuin meitä on kaikkia nyt käsketty ottamaan rokotus, päästäksemme eroon siitä. Kun polio iski... Eilen ajaessani, kuuntelin erästä Louis-villeläistä lääkäriä. Hän sanoi, “Muutamia vuosia sitten, kun tuo suuri vitsaus iski Louisvilleä,” hän sanoi, “jos joku olisi seissyt siellä missä minä seisoin, ja nähnyt viisikymmentä seitsemän happilaitetta yhdellä kertaa toiminnassa ja miehiä, naisia, poikia ja tyttöjä tuon ‘polioksi’ kutsutun taudin halvauttamina, eikä sille voitu tehdä yhtään mitään.” Hän sanoi, “En milloinkaan enää haluaisi nähdä senkaltaista asiaa.”

49. Mutta tiede ajatteli, “Jos on olemassa sellainen paha kuin polio, niin silloin on varmasti myös jotakin jolla on siihen vastavaikutus.” He taistelivat, nuo palomiehet seisoivat ulkona kaduilla kerjäten rahaa sitä varten, he tekivät kaikenlaista, yrittäen löytää avainta joka olisi avannut tuon oven vapauteen. Ja lopulta eräs Kristitty herrasmies nimeltä Salk löysi rokotteen. Miksi? Kysymyksessä oli paha asia, kysymyksessä oli tappaja, ja jossain oli avain joka voisi jälleen avata vapauden ihmisille, ja Salk-rokote oli pätevä hoitokeino. Oi, mitä avain voikaan tehdä! Tuota rokotetta alettiin tuottaa ja nyt polio on häviämässä, ja se johtui “väsymättömyydestä ja peräänantamattomuudesta,” uskossa siihen että tuo avain oli jossakin. Oli jotakin jossakin joka suojaisi siltä, ja he olivat päättäneet löytää sen.

50. Ja jos on sellaisia pahoja kuten polio, kurkkumätä, isorokko, keltakuume ja niin edelleen, joita vastaan tiede on taistellut päivin ja öin, löytääkseen rokotteen niille, koska ne ovat pahoja, koska ne ovat tappajia, niin kuinka

Kristus kuoli pelastaakseen syntiset. Ja minä sanoin, Pappa, siinä on raja juuri siinä.”

Hän sanoi, “Hyvä on, mutta kun minä polttelen näitä savukkeita.”

Minä sanoin, “Minä en tule puhumaan niistä mitään.”

Hän sanoi, “Minä olen yrittänyt lopettaa polttamista, veli Branham.”

Minä sanoin, “Hyvä on, me emme tule puhumaan savukkeista.”

Hän sanoi, “Sitten kun minä voin lo...”

119. Minä sanoin, “Älä enää puhu niistä, anna niiden olla. Minä haluan kysyä sinulta erään kysymyksen.”

Hän sanoi, “Hyvä on, mikä se on?”

Minä sanoin, “Uskotko sinä että on olemassa Jumala?”

120. Hän sanoi, “Tietenkin minä uskon sen. Arvelisin että uskon sen aivan yhtä vahvasti kuin sinäkin, veli Branham.”

121. Minä kysyin, “Uskotko sinä että tuo sama Jumala ylitti syntyperänsä ja tehtiin lihaksi ja asui keskuudessamme Jeesuksen Kristuksen persoonassa, voidakseen pelastaa ihmisen?” Hän sanoi, “Kyllä, sen minä uskon.”

“Ja että Hän kuoli pelastaakseen sinun ja minun kaltaiseni syntiset?” Näettekö? “Kyllä, minä uskon sen.”

122. Minä sanoin, “Nyt se on aivankuin sillä tavalla, että me kaikki olemme yhdessä suuressa rakennuksessa täällä. Me olemme vankilassa, ja minä voin seistä tässä nurkassa ja sanoa, ‘tämä tulee auttamaan minut ulos vankilasta,’ toinen seisoo toisessa nurkassa ja sanoo, ‘tämä tulee auttamaan minut ulos vankilasta,’ mutta me olemme kaikki samassa liemessä. Ja jokainen joka on syntynyt tähän maailmaan, on syntynyt synnissä, muodostunut vääryydessä, ja tullut maailmaan puhuen valheita. Hän on luopio alusta alkaen.”

123. Joku kysyi minulta eräänä päivänä, “Veli Branham, olisiko olemassa mitään eroa Aadamin ja Eevan ja heidän lastensa välillä tänään, jos he kaikki olisivat täällä alasti. Olisiko heillä samanlaiset ruumiit?”

124. Minä sanoin, “Varmasti ei.” Me olimme tulossa oravia metsästäämästä, veli Fred, minä ja joukko miehiä. Minä sanoin, “Ei, heillä ei olisi samanlaisia ruumiita.”

125. Hän kysyi, “Tarkoitatko että Eeva ei olisi tytärtensä kaltainen nainen eikä Adam poikiensa kaltainen mies?”

Minä sanoin, “Monessa asiassa, mutta ei kaikissa fyysisissä.” Hän kysyi, “Mikä heillä olisi erona?”

kerjäläisiä. Mutta yksi kerjää, toivoen että hän tulisi saamaan sen; ja toinen kerjäläinen tietää että hänellä on se, ja kiittää Häntä siitä että Hän on antanut sen hänelle. No niin, siinä on tuo ero. Se on ehtoollinen. Kyllä vaan. Yksi toivoo että hänelle olisi anteeksi annettu; toinen tietää että hänelle on anteeksi annettu, ja kiittää siitä.

114. Niinpä ehtoollinen on Kritittyä varten, joka on syntynyt Jumalan Hengestä. Ja uudestisyntyminen ei aina merkitse sitä että teillä olisi Pyhä Henki. Muistakaa nyt. Monet opettavat sitä nyt. “Minä en tiedä ketään joka opettaisi sitä tällä tavalla,” niinkuin vanha veli Arganbright eilen illalla sanoi täältä saarnatuolista. Uusi syntymä ei ole Pyhän Hengen kaste. En usko Kirjoituksen tukevan sitä, minun näkökannaltani katsottuna. Minä uskon että te olette syntyneet uudestaan...

115. Se on syy miksi minä käytän Jeesuksen Kristuksen Nimeen kastamisesta sanaa kaste, enkä uudestisyntyminen. Helluntailaiset, Yhdistynyt Helluntai kirkko, kastaa Jeesuksen Kristuksen Nimessä uudestisyntymiseksi. Minä en usko sitä. Ja he voivat tehdä niin jos tahtovat. Mutta minä uskon sen mitä Pietari sanoi, että “Tehkää parannus,” ensin. Vesi ei poista syntejä. Kristuksen kirkko saarnaa sitä sillä tavalla. Mutta minä uskon katumukseen, jumaliseen murheeseen; katua merkitsee “kääntyä ympäri, mennä takaisin,” te osuite harhaan, “aloittakaa uudestaan alusta.” Tehkää se ensin! Ja teidän kastamisenne vedessä on vain ulkonainen tunnustus jostakin mikä on tehty sisäpuolellanne, että olette vastaanottaneet Kristuksen Pelastajananne.

116. Arvelisin että meitä on täällä vain oma seurakunta, niin pitkälle kuin tiedän, kos-en ole täällä tarpeeksi tunteakseni jokaisen joka käy; täällä. Minua arvosteltiin äskettäin siitä että kastoin täällä altaassa erään vanhan miehen. Menin hänen luoksensa. Hän oli hyvä vanha mies. Minulla oli etuoikeus johtaa koko hänen perheensä Kristukselle, kaikki heistä ovat Kristittyjä. Tämä mies oli mukava vanha mies, ja minä pidin hänestä, joten menin hänen luokseen ja sanoin hänelle, “Pappa, miksi sinä et tulisi Kristityksi?” Hän rakastaa minua

117. Hän sanoi, “Veli Branham, haluan tulla Kristityksi kun olen ensin tarpeeksi hyvä.”

118. Minä sanoin, “Minäpä sanon sinulle mitä tehdä, Pappa. Etsi kunnes löydät paikan jossa voit tulla tarpeeksi hyväksi, ja kerro sitten minulle missä tuo paikka on, niin minäkin haluan mennä sinne,” Minä sanoin, “Kristus ei tullut ollenkaan pelastamaan hyviä ihmisiä. Hän tuli pelastamaan pahoja ihmisiä.” Kun ajattelet että olet hyvä, niin silloin Hän ei tullut pelastamaan sinua. Hän tuli pelastamaan niitä jotka tietävät olevansa pahoja. Näettekö?

paljon enemmän onkaan olemassa pelastuksen avain ihmistä varten joka on synnin vankeudessa? On olemassa avain tuohon oveen, vapauttamaan hänet siitä.

51. Tavallisesti kun te käytätte lukkoa, niin sen täytyy olla jotakin arvokasta, tai muuten te ette ollenkaan lukitsisi sitä. Jos se ei ole sen arvoista, niin te vain annatte sen olla. Mutta kun se on sen arvoista että se tulee lukita, silloin te teette sen. Niinpä avain avaa sisäänpääsyn, johonkin arvokkaaseen. Sitä varten avain on, se avaa jotakin mikä on sen arvoista, että se on kannattanut lukita.

52. Ja me luemme Johanneksen 10. luvussa, kuinka Jeesus sanoo, “Minä olen lammastarhan Ovi. Minä olen Ovi,” ei vain jokin ovi, vaan “tuo Ovi, ainoa Ovi. Minä olen Tie, ainoa Tie, Totuus ja Elämä, eikä kukaan tule Isän tykö kuin vain Minun kauttani. Minä olen Ovi lammastarhaan, ja kaikki jotka tulevat ennen Minua ovat vihollisia, varkaita ja ryöväreitä.” Hän on Ovi lammastarhaan. Hän on Ovi pelastukseen.

53. “Ei ole toista nimeä annettu Taivaan alla, jolla teidän täytyy pelastua, kuin vain Jeesuksen Kristuksen Nimen kautta.” Ei seurakunnan, ei kirkkokunnan, ei uskontunnustuk sen, ei oppien tai minkään muunkaan, kuin vain Jeesuksen Nimen kautta. Se on Avain. Ei ihme että Pietari voi käyttää yhtä avainta Helluntaipäivänä! He halusivat tietää kuinka päästä sisään tuosta Ovesta. Hän käytti avainta. Ja on olemassa vain yksi Avain, koska on vain yksi Ovi. “Minä olen Ovi.” Ja Pietarilla oli Avain Siihen. Ja hän sanoi, “Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntieni-ne anteeksi saamiseksi, niin te olette saava Jumalan aarteet.” Se on Avain oveen, ja Jeesus on tuo Ovi.

On vain yksi Ovi parantumiseen, ja Jeesus on tuo Ovi.

54. On ainoastaan yksi Ovi rauhaan. Kyllä. “Minun rauhani Minä annan teille.” Hän on ainoa Ovi oikeaan rauhaan. Te saatatte ajatella että teillä on rauha. Te saatatte koota tarpeeksi rahaa ostaaksenne itsellenne kodin, te saatatte koota tarpeeksi rahaalastenne vaatteisiin ja ruokaan, ja teillä voi olla tarpeeksi suosiota ollaksenne suo sittu ihmisten keskuudessa. Mutta kun te riisutte kenkänne illalla ja valmistaudutte menemään levolle, niin on vain Yksi Asia joka voi antaa teille rauhan. Jos te teittäisitte kuolevanne tuona yönä, niin on vain yksi Rauha, ja Jeesus on tuo Rauha. Hän on meidän Rauhamme.

55. Hän on meidän Parantumisemme. “Minä olen Herra sinun Jumalasi, joka parannan kaikki sinun sairautesi.”

56. Hän on Ovi Taivaaseen. Eikä ole olemassa toista ovea tai toista tietä, se on vain Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän on Ovi Taivaaseen.

57. Jeesus on Ovi kaikkiin näihin asioihin, ja usko on avain joka avaa tämän Oven. Nyt jos Jeesus on Ovi kaikkiin näihin Jumalan lupauksiin, usko Hänen päättämäänsä työhön avaa joakisen oven jokaiseen Jumalan Valtakunnan sisäpuolella olevaan aarteeseen. Näettekö sitä? Usko on avain joka avaa jokaisen Hänen antamansa lupauksen. Uskon avain tekee sen, usko Hänen loppuun saatettuun työhönsä. Ne ovat nämä avaimet joista me puhumme.

58. Hebrealaisten 11. luvussa on kirjoitettuna monista uskon sankareista. Se oli avain Oveen joka sulki leijonien kidat. Se oli avain, usko, joka avasi vankilat. Se oli usko, uskon avain, joka sammutti tulen voiman, ja jolla he pakenivat miekan terää ja joka toi kuolleet jälleen elämään. Se oli usko, uskon avain elävään Jumalaan. Tuo käsi, se on tuo mies tai nainen joka voi ottaa tuon uskon avaimen joka avaa jokaisen Jumalan antaman lupauksen. Mutta jos teillä ei ole tuota avainta, niin te ette tule koskaan avaamaan sitä.

59. Ja millä tahansa oikein valmistetulla avaimella on määrätty muoto, joka sopii lukon sisällä oleviin vipuihin, joita tuo avain kääntää. Ja jos vain yksikin pieni vipu on poissa paikaltaan, niin se tulee sekoittamaan koko asian.

60. Senvuoksi minä uskon että täysi Evankeliumi, jokainen Jumalan Sana, vapauttaa Jumalan voiman ja avaa Hänen siunauksensa ihmisille. Se on tuo avain Oveen, joka avaa Sen. Oi noita suuria sankareita, noita profeettoja ja suuria Raamatun miehiä, joilla oli tuo avain! Se on syy miksi he voivat sulkea leijonien kidat, ja sammuttaa tulen voiman, ja päästä pakenemaan miekan terää, ja tuomaan kuolleet jälleen elämään ja tekemään kaikkia näitä ihmeitä, koska heillä oli tuo avain ja he tiesivät kuinka se toimi, koska se oli Kirjoituksesta-syntynyt avain.

61. No niin, jos minä yrittäisin uskontunnustuksen avaimella niin en tietäisi mitä se tulisi tekemään. Jos he sanovat, “minun kirkkoni sanoo että se on t ä m ä,” niin enpä oikein tiedä sitä.

62. Mutta kun Raamattu opettaa sitä, ja minä pidän uskon avainta kädessäni, tai sydämessäni, joka sanoo että “se on Jumalan Sana,” niin se tulee sammuttamaan tulen voiman, ja se tulee avaamaan parantamisen sairaalle ja se tulee avaamaan pelastuksen kadotetulle. Minun täytyy tulla Ovelle ‘. ja tehdä kaikki Hänen Nimessänsä. “Mitä tahansa te teettekin sanalla tai teolla, tehkää kaikki Hänen Nimessänsä.” Tietäen että se avain joka teillä on, on usko, koska se on Kirjoituksen-valmistama avain. No niin, jos se olisi uskontunnustuksen avain, kirkkokunnallinen avain, silloin en tietäisi mitä se tulee tekemään. Mutta jos se on Kirjoituksen mukainen avain, silloin se tulee avaamaan, koska Jumala on sanonut niin. Eikä ihme että he voivat pysäyttää tulen voiman ja niin edelleen, sillä heillä oli tuo avain.

Eräskin mies eli kasvatusäitinsä kanssa, ja seurakunta oli sanonut hänelle siitä; mutta yhä ottaen ehtoollista Herran pöydässä.

110. Ja siellä oli jakautumia heidän keskuudessaan, ja yhä he ottivat ehtoollista. Paavali sanoi, “Minä olen ymmärtänyt että te vaellatte niinkuin muutkin Pakanat, ja että teidän keskuudessanne on hankausta, niinkuin erikoisesti Keefaksen huoneessa, ja niin edelleen.” Hän sanoi, “Te vaellatte kuin muutkin Pakanat.” Katsokaahan, se ymmärrettiin väärin.

111. Ehtoollinen on aina ymmärretty väärin. No niin, voisin jatkaa siitä tuntikausia, mutta meidän täytyy päästä tähän ehtoolliseen ja jalkojen pesuun. He ovat yksinkertaisesti jättäneet kokonaan pois jalkojen-pesun, vain hyvin harvoilla kirkkokunnilla on se. Monet Helluntailaisista ovat menneet täydellisesti pois siitä. Näettekö? Ja se on yhä Raamatussa juuri sillä tavalla kuin se kirjoitettiin.

112. No niin, Rooma ei kutsu sitä “ehtoolliseksi.” He kutsuvat sitä “pyhäksi messuksi.” He eivät ota ehtoollista, he ottavat messun. Heille se on messu, ja se tietenkin ottaa pois todellisen merkityksen ehtoolliselta. Messu merkitsee “toivomista.” He ottavat messun, toivoen että Jumala tulisi antamaan heille anteeksi heidän syntinsä, kun he ottavat tämän “kirjaimellisen Kristuksen ruumiin, jonka pappi on muuttanut Kristuksen Ruumiiksi ja Vereksi.” He ottavat sen, toivoen että Jumala tulisi ottamaan pois heidän syntinsä, kun he tekevät niin. Se on messu.

113. Protestantit kutsuvat sitä “ehtoolliseksi.” Ehtoollinen merkitsee “kiittämistä.” Katoliset ottavat messun, toivoen että Jumala antaisi anteeksi heidän pahat tekonsa. Protestantit ottavat sen kiittäen siitä mikä jo on tehty, että heillä on yhteys Jumalan kanssa, ja että se on jo tehty. Katoliset toivovat että se tehtäisiin ja Protestantit sanovat että se on jo tehty. Katoliset eivät ole varmoja ovatko heidän syntinsä anteeksi annetut; Protestantit tunnustavat että ne ovat anteeksi annetut ja että he ovat vapaat. Ja ehtoollinen on seurustelua Jumalan kanssa. Ja me otamme nämä elementit, emme toivoen että syntimme olisivat anteeksiannetut, vaan että ne ovat anteeksiannetut. Yhdellä on toivo; toisella on usko. Yksi toivoo olevansa oikeassa; toinen tietää olevansa oikeassa. Toinen toivoo, koska hän ei tiedä missä hän seisoo; toinen taas tietää olevansa oikeassa, koska hän tietää mitä Jumala on sanonut. Siinä se on, se on siinä erona. Niinpä, kun te vain toivotte, olkaa silloin varovaisia; mutta kun te tiedätte, silloin tehkää se. Katsokaahan, silloin te olette yhteydessä Jumalan kanssa. Protestantti sanoo että hänelle on annettu anteeksi, ja hän tietää sen; Katolisella on messu, toivoen että se tultaisiin antamaan anteeksi. Se on juuri tällä tavalla: toinen on kerjäläinen, toivoen että kaikki olisi kunnossa, näettekö; toinen on kerjäläinen kiittäen siitä mitä jo on tehty. He ovat molemmat

Mutta tietenkin, minun mielestäni heidän täytyisi päästä eroon niin paljosta, ennenkuin minä voisin vastaanottaa sitä, koska se ei ole Raamatullista.

103. Mutta minä haluan sanoa teille erään asian Katolisesta kirkosta. Tiedätkö että Katolinen kirkko alussa oli apostolinen helluntai kirkko? Sitä se varmasti oli! Se oli ensimmäinen kirkon alku. Ja te näette minne he ovat päätyneet, kun he ovat jatkuvasti poistaneet Sanaa ja ruiskuttaneet tilalle uskonkappaleita.

104. Ja jos Helluntailaiskirkko olisi olemassa vielä toiset sata vuotta, se olisi pidemmällä Raamatusta kuin mitä Katolinen kirkko on tänä päivänä, päätellen siitä tavasta miten se on menossa eteenpäin nyt.

105. Se otti Katoliselta kirkolta useita satoja vuosia mennä pois Siitä, kului kolmesataa vuotta varhais-seurakunnan ajoilta siihen asti kunnes he alkoivat ja orkanisoivat Rooman katolisen kirkon. Ja he joutuvat ansaan tuodessaan sisälle suuria arvohenkilöitä ja muita asioita, ja he poistivat tämän, ja ottivat tilalle tämän, ja poistivat tämän ja asettivat tilalle tuon, ja he ottivat alas pakanalliset epäjumalankuvat ja panivat tilalle Kristillisiä kuvapatsaita ja niin edelleen ja jatkaen kompromissiei tekemistä Sanan kanssa, kunnes he tulivat siksi mitä he nyt ovat, Rooman Katoliseksi kirkoksi.

106. Ja Protestanttinen Helluntaikirkko, joka on ollut olemassa viisikymmentä vuotta, lankesi aloittaessaan, ja tulee olemaan pahemmassa kunnossa sadan vuoden kuluttua, kuin mitä Katolinen kirkko on nyt. Se on totta. Ne ovat suuria sanoja sanottavaksi, mutta katsokaa vain minne he ovat langenneet. He menivät suoraan orkanisaatioon ja he menivät suoraan kompromisseihin tässä ja tuossa, ja kaikessa muussa. Ja siellä he ovat menossa, näettehän, he ovat menossa suoraan takaisin.

107. Mutta, ehtoollinen, se on kutsuttu "Herran ateriaksi." No niin, monet ihmiset haluavat ottaa sen aamulla. Mutta Raamattu ei sano että se oli Hänen aamiaisensa. Ja kuinka nämä ihmiset tänään eivät enää kutsu sitä "Herran ateriaksi. He ovat poistaneet käytöstä tuon sanan "ehtoollinen," ja kutsuvat sitä "päivälliseksi," Se on mieletöntä! Se on "ehtoollinen!"

108. Nyt siitä on väitelty jo Raamatun aikana, siitä oli kiistaa jo silloin. Ihmiset ymmärsivät väärin Herran ehtoollisen, pöytään tullessaan. Paavali sanoi siitä noille Korinttolaisille. He tulivat ja juopuivat Herran pöydässä. Näettekö, se oli väärinym-märretty jo silloin. Hän sanoi, "Jos te haluatte syödä, syökää kotonanne."

109. Ja toinen asia, se oli väärinymmärretty mitä se oli. Syntiset, ja ihmiset, jotka elivät synnissä, tulivat ja ottivat ehtoollista. Ja se oli niin väärinymmärretty.

63. Kun Jumala ensikertaa nyökkäsi päätään noille profeetoille, niin mikään ei voinut pysäyttää heitä. Hänen ei tarvinnut tehdä sitä niinkuin Hän joskus tekee minulle, uudelleen ja uudelleen, samoin kuin ehkä teillekin vaikka toivon ettei niin ole, mutta Hän sanoo minulle "Mene tee tämä," ja sitten te kompastelette eteenpäin, "Sitten mene ja tee tämä," ja "Mene takaisin ja tee se uudestaan, sinä et tehnyt sitä oikein." Se oli vain pieni nyökkäys! Kun he vain voivat tuntea Hengen sanovan heille että "Se on asia joka tulee tehdä," niin mikään ei voinut pysäyttää heitä. Veli, he sulkiivat leijonien kidat, he pakenivat miekan terää, he sammuttivat tulen voiman ja tekivät kaikenlaista. Tarvittiin vain pieni nyökkäys Jumalalta, koska heillä oli kädessään tuo avain, tuo suuri usko! He tekivät asioita Jumalalle, eikä mikään voinut pysäyttää heitä. Oi, miten loistavaa!

64. Kuten tuo nuori mies joka kerran tuli erään vanhemman veljen, jumalaisen vanhan miehen, Jumalan vanhan profeetan tykö. Ja hän kuuli tuon miehen jatkuvasti todistavan, jatkuvasti kertovan Jumalan hyvyydestä ja puhuen vain siitä mitä Jumala oli, mitä Kristus oli. Lopulta tämä nuori mies tuli vihkiä sanan palvelukseen, ja niin hän tuli tämän vanhan viisaan tykö ja sanoi hänelle, "Herra, haluaisin kysyä jotakin."

Hän sanoi, "Kysy vain, nuori mies."

65. Hän sanoi, "Merkitsekö Kristus sinulle kirjaimellisesti niin paljon kuin sinä sanot

Sen merkitsevän?"

66. Hän vastasi, "Hän merkitsee minulle enemmän kuin mitä voin koskaan sanoiksi pukea!"

Siinä, se on teille. Mitä se oli? Hän oli löytänyt tuon avaimen.

67. Sen kuultuaan tämä nuori mies sanoi, "Jos sinä väität niin ja sanot että nämä asiat ovat niin todellisia sinulle, niin silloin minä haluan tuntea tuon saman Jeesuksen, samanlaisessa todellisuudessa." Mitä se oli? Hän tiesi että tuolla vanhalla miehellä oli ote avaimesta, jolla hän voisi avata ja sulkea.

68. Tiedätkö että sama avain joka lukitsee, myöskin avaa. Näettekö? Te voitte vapauttaa tai sitoa. Se on totta. Sama avain joka lukitsee, myöskin avaa ja sama avain joka avaa, voi myöskin lukita. Ja niin se on tarkalleen, se toimii molemmilla tavoilla. MITEN SÄÄLITTÄVÄÄ SE ON ETTÄ SEURAKUNTA KOSKAAN ON KADOTTANUT NÄKÖKYKYNÄ SIITÄ: Mikä surullinen asia se olikaan kun seurakunta myi itsensä uskontunnustuksille, niinkuin me olemme tehneet tänään, ja nyt he kutsuvat heitä liittymään yhteen.

69. Me näemme kuinka suuri Rooman hierarkia liittyy yhteen heidän kanssaan nyt, ja kuinka he tulevat muuttamaan joitakin ohjelmiaan. Minä luulin että he eivät muuttaisi; mutta he tulevat tekemään sen joka tapauksessa, antamaan jokaiselle papille paavillisen vallan, mitä hän sitten onkin tekemässä ja niin edelleen. Kuinka sääliä että seurakunta koskaan on myynyt itsensä uskonkappaleille Sanan asemesta. Katsokaahan, se on missä he jättivät tuon avaimen, juuri siinä. Siitä syystä suuria ihmeitä ja merkkejä ei tapahdu ihmisten keskuudessa tänään, niinkuin ennen oli tapana, HE OVAT KADOTTANEET TUON AVAIMEN! Kyllä, he tietävät että Ovi on siellä, mutta tarvitaan Avain avaamaan tuon Oven. Aarteet ovat tuon Oven takana. Ne ovat lukittuina sinne, poissa uskomattoman näkyvistä. MUTTA USKOVAINEN, JOLLA ON USKO JA JOKA VOI OTTAA USKON AVAIMEN, VOI AVATA NÄMÄ OVET. Kyllä vaan.

70. Erään kerran, muutama vuosi sitten, täällä oli eräs lähetyssaarnaaja veli, joka tunsikin kutsun mennä Afrikkaan. Hän oli nuori mies; hänellä oli vaimo ja kaksi lasta, vaimo oli hyvin kaunis, ja hänen tyttärensä olivat nuoria, noin seitsemän tai kahdeksan vuotiaita. Ja tämä nuori mies ei voinut päästä eroon siitä. Hän oli sananpalvelija ja hänellä oli mukava seurakunta maaseudulla. Mutta hän ei voinut päästä eroon tuosta kutsusta, että hänen ”täytyy mennä Afrikkaan.” Ja hän rukoili päivin ja öin. Hän ei halunnut mennä, mutta Jumala jatkoi puhumista hänelle, ”Sinun täytyy mennä!” Ja lopulta tuli lopullinen ratkaisu, hänen täytyisi mennä!

71. Niinpä hän meni oman kirkkonsa lähetysneuvoston eteen ja sanoi, ”Jumala on kutsunut minut lähetyskentille, syvälle Rhodesian viidakoihin.” Ja nämä viidakot ovat malaria kuumeeseen saastuttamat, ja aurinko on siellä kuuma ja on vitsauksia ja pitaalia ja kaikenkalaisia viidakkotauteja, siellä missä hän aikoi viettää lopun elämäänsä. Hän myi kotinsa ja kaikki mitä hänellä oli. Niinpä tuo lähetysneuvosto halusi koetella häntä, ja he sanoivat, ”Oletko sinä nyt aivan varma asiasta?”

Hän sanoi, ”Ehdottoman varma.”

72. He sanoivat hänelle, ”Hyvä herra, oletko ajatellut sitä siltä kannalta, että sinulla on kaksi nättiä pikku tyttöä ja mukava nuori vaimo... Etkö haluaisi vain mennä sinne katsomaan miltä se näyttää ja sitten tulla takaisin?”

73. Hän sanoi, ”En, Herra on käskennyt minun mennä. Oi, se on niin todellista!” Hän sanoi, ”Herra on kutsunut minut. Enkä minä haluaisi jättää kotiani, enkä seurakuntaani, enkä sukulaisiani, mutta Herra on kutsunut minut menemään tuohon viidakkoon.”

uskomme epäonnistuisi, vaan että me olisimme kykenevät palvelemaan Sinua ja noita joiden kanssa olemme kosketuksessa.

98. Anna anteeksi kaikki epäuskon syntimme, Herra, ja auta meitä olemaan Sinun omiasi. Me olemme nyt tulossa ehtoollispöytään, ja minä rukouilen Taivaallinen Isä, että Sinä antaisit meille anteeksi kaikki rikkomuksemme, niin että voisimme olla kykenevät astumaan yhdessäolon iloon Jumalan pöydän ympärillä. Me pyydämme Jeesuksen Nimessä. Aamen.

99. Jos teillä on tuo avain Valtakuntaan, tuo avain tähän Oveen, tuo avain pelastukseen, niin Jumala auttakoon teitä avaamaan ovet ja laskemaan Jeesuksen sisälle. Antakaa Hänen antaa teille ne asiat joita te haluatte

100. Nyt juuri ennen kuin aloitamme lukemaan ehtoollisesta, haluan sanoa jotakin. Ja kun me tulemme tälle alttarille, niin on vain yksi tapa tulla, ja se on että meillä on käsissämme uskon avain, joka antaa meidän tietää että meidän syntimme ovat anteeksi annetut. Ja jos meillä ei ole tuota avainta avaamaan tätä Ovea, että meidän syntimme ovat anteeksi annetut, silloin meillä ei ole mitään asiaa Herran pöytään. Koska, hän joka syö ja juo arvottomasti, syö ja juo tuomion itsellensä, koska hän ei eroita Herran ruumista. No niin, se on totta.

101. Arvelen kaikkien meistä tietävän että tänään on Kansallinen Ehtoollis Päivä. Tämä on päivä jolloin kaikki seurakunnat ottavat ehtoollista. Se on Kansallinen Ehtoollis Päivä yli koko maan. Ja minä ajattelin että olisi soveliaista puhua sana tai kaksi ehtoollisesta, ennenkuin otamme sitä, sillä aikaa kun pastori etsii valmiiksi Kirjoitukset, luke-aksemme Herran pöydän säädöksestä. Nyt tämä ehtoollinen.... Minä en nyt ota enempää aikaa kuin ehkä kymmenen minuuttia.

102. Tämä EHTOOLLINEN jota me nyt valmistaudumme ottamaan, on ollut SUURIN KIISTAN KOHDE KAIKISTA OPEISTA RAAMATUSSA. Se oli yksi varhaisseurakunnan ensimmäisistä kiistakysymyksistä. Ja tänään Protestantit, Episkopaalit ja Methodistit ja monet Protestanttisista kirkkoista ilolla hyväksyisivät Roomalais Katolisen opin, jos he vain voisivat päästä tämän pienen esteen ylitse, joka on ehtoollinen. Mutta he tulevat sopimaan siitä että papin tai sananpalvelijan tulisi olla naimisissa, Katolinen kirkko on päässyt siitä sopimukseen useita kertoja heidän konferensseissaan ja kokouksissaan. He ovat sopineet siitä Ja Protestanttinen kirkko tulee sopimaan kaikista erilaisista rukouksista ja niin edespäin heidän kanssaan. Ja katkismuksesta ja niin edelleen, pienestä alttarista siellä ja täällä, ja Katolinen kirkko on halukas tekemään sen. Mutta kun tuli kysymys ehtoollisesta, niin siihen he kaatuivat. Kuka tahansa joka on koskaan lukenut historiaa tietää sen.

92. Hän katsoi kiikarilla ja sanoi, “Billy, hyvänen aika, se on suuri hopea-harja!”

93. Katsokaahan, tuo avain, näky, tuo Herran Sana, mikään ei voi muuttaa tai pysäyttää Sitä. Se mitä seurakunta tarvitsee tänä iltana ei ole koulutusta. Mitä seurakunta tarvitsee tänä iltana ei ole kirkkokunta. Mitä seurakunta tarvitsee tänä iltana ei ole uskontunnustus. Mitä seurakunta tarvitsee tänä iltana on tuo avain Kirjoituksiin, tuohon Oveen. Sillä Kristus on Ovi, ja Hän on Sana. Usko elävän Jumalan Sanaan avaa jokaisen oven.

Jumala, anna meille tuo avain. Anna meille tuo avain.

94. Hebrealaisten 12. luku sanoo, “Nähdessämme että meitä ympäröi niin suuri pilvi to distajia, pankaamme syrjään jokainen paino ja epäusko joka niin helposti meitä kietoo.” Siinä sanotaan “synti”, mutta synti on “epäusko.” Mettekö? On vain yksi synti, ja se on epäusko.

95. Ja synti merkitsee “olla osumatta maaliin.” aivan niinkuin te ampuessanne ammutte ohi, silloin teidän on parasta säätää kiväärinne, koska jotakin on vialla. Te ette osuneet maaliin. Näettekö, tulkaa takaisin ja yrittäkää uudestaan, se merkitsee ympäri kääntymistä, te olette osuneet harhaan. Kun te haluatte olla Kristitty ja menette ja liitytte seurakuntaan, silloin te olette osuneet harhaan» Kun te haluatte olla Kristitty, ja teidät on pirskoiteltu “Isän, Pojan ja Pyhän Hengen” nimessä, te olette osuneet harhaan. Teidän on parasta tulla takaisin. Te ette tule osumaan maaliin. Te ammutte ohitse, aivan yhtä varmasti kuin maailma on olemassa. On vain yksi Asia Joka voi pitää teidät täydellisessä suunnassa, ja se on Kirjoitus, Raamattu, Sana. Sillä, sekä taivaat että maa tulevat katoamaan, mutta Jumalan Sana ei koskaan katoa.

96. Niinpä, pitäkää tuo avain, usko Sanaan! Ja kun teillä on kaikki usko uskoa, ettekä epäile hituistakaan, silloin te voitte avata jokaisen oven joka on teidän ja niiden siunausten välillä, jotka Jumalalla on teitä varten. Auttakoon Jumala meitä saamaan nuo avaimet, on minun rukoukseni. Kumartakaamme nyt päämme rukousta varten.

97. Taivaallinen Isämme, me kiitämme Sinua tänä iltana, että Sinä olet antanut meille avaimen avaamaan meille pelastuksen. Minä kiitän Sinua siitä Herra, että me olemme pelastuneet, ja avaimesta jota olemme kyenneet tähän mennessä käyttämään. Mutta Jumala, anna meille usko, niin että joka ainoa näistä Sinun Kirjaasi kirjoitetuista Sanoista olisi kuin pieni vipu, niin että tämä Avain, jota kutsutaan uskoksi, koskettaisi jokaista Sanaa tässä Ovessa jota kutsutaan Jeesukseksi, ja avaisi sen. Niin että se koskettaisi tuota pientä vipua ja me voisimme mennä sisälle tuohon siunaukseen. Taivaallinen Isä, anna meille avaimet, niin että me voisimme uskoa Jumalan lupauksiin, ja ettei

74. Ja he sanoivat, “Hyvä mies, tiesitkö että pienet tyttösi voisivat saada keltakuumeen tai mustanveden kuumeen ja kuolla yli yön?” Ja he viittasivat joihinkin ihmisiin jotka olivat menettäneet lapsensa vietyään heidät sinne. He olivat kuolleet tauteihin joihin ei ollut mitään rokotetta. Ja he sanoivat, “Ajattelehan kaunista vaimoasi ja pieniä tyttäriäsi pitaalisina, ja sitä kuumaa aurinkoa ja muita asioita joita sinun täytyy kestää. Etkö pelkää viedä lapsiasi ja vaimoasi sellaiseen paikkaan?”

75. Ja tuo lähetyssaarnaaja, tuo nuori mies seisoi siellä, kyynelten valuessa alas poskiltaan, kun hän kääntyi ympäri ja sanoi, “Veljeni! Minun näkemykseni Jumalan kutsusta on,” hän sanoi, “että jos Jumala on kutsunut minut Afrikkaan, silloin minun lapseni ja koko perheeni on paremmassa turvassa Afrikassa, kuin missään muualla maailmassa.” Aamen. Mitä se oli? Hänellä oli tuo avain kutsumukseensa, hänellä oli usko siihen mistä hän puhui. Oi, minä ajattelin, mikä urhoollinen huomautus! Kun minä sen ensin kuulin, minun sydämeni hypähti. Katsokaahan, “Jos Jumala on kutsunut minut Afrikkaan, niin lapseni ovat paremmassa turvassa siellä, pitaalia ja muita vitsauksia vastaan, kuin missään muualla mään päällä.” Hänellä oli tuo avain. Se on se mitä tarvitaan.

76. Kun teillä on tuo avain, silloin ei ole mitään pelkoa, ei mitään epäilystä, eikä mitään kysyttävää. Teidän ei tarvitse kysyä keneltäkään muulta siitä, vaan te tiedätte asian tarkalleen. Teillä on se käsissänne, ja te tiedätte mitä tehdä. Aamen.

Te tiedätte miten asiat ovat, ja te tiedätte että ovi tulee avautumaan. Te olette tarkistaneet kaikki vivut, ja te tiedätte että se on ehdottomasti oikea asia, silloin tuo ovi tulee avautumaan kun te käytätte tuota avainta siihen.

77. Oi, jospa seurakunnalla vain olisi hallussaan nuo avaimet: Jos seurakunta vain omistaisi tuon uskon avaimen, niin me voisimme avata minkä tahansa oven, jokaisen sairauden, jokaisen vitsauksen, jokaisen tapauksen mitä vain on. Se voitaisiin avata meille, jos me vain voisimme omistaa tämän avaimen. Tällä miehellä oli avain kutsumukseensa.

78. Suottehan anteeksi erään henkilökohtaisen todistuksen. Muistan tuon tapauksen noin viisitoista, seitsemäntoista vuotta sitten, kun Herra tuli alas siellä joella tuossa Tulipatsaassa Jonka kuvan te olette nähneet, ja Hän puhui minulle sanoen, “Sinun tulee viedä tämä Sanoma ympäri maailman.”

Ja muistan sen kun Hän Green’s Mill’illä puhui minulle.

79. Ja minä menin ja kerroin sen pastorille, ja hän sanoi minulle, “Billy, mitä sinä olet syönyt eilen illalla? Sinulla on ollut painajainen.” Hän sanoi, “Mene takaisin työhösi. Sinulla on hyvä työ Yleisön Palvelu Komppaniassa,

mene takaisin sinne ja huolehdi asioistasi, poikasen. Sinulla on ollut painajainen. Olet syönyt jotakin sopimatonta.” Se ei vaikuttanut minuun hiukkaakaan!

80. Kun alussa lähdin parantamis-kokouksiin, niin monet teistä täällä muistatte Sanomani tuona aamuna, jonka saarnasin, ”Niinkuin Daavid meni kohtaamaan Goljattia.”

81. Ja he sanoivat minulle, ”Tänä nykyisenä tieteen aikakautena, kun meillä on kaiken kaltaisia lääketieteellisiä tutkimuksia, kun meillä on parhaat lääkärit ja kun seurakunta on kauan aikaa sitten unohtanut sellaisen asian kuin Jumalallisen parantamisen, niin kuinka sinä aiot mennä senkaltaista jättäiläistä vastaan? Kuinka sinä aiot mennä sinne Metho-distien, Baptistien, Presbyteerien ja jopa Helluntailaisten eteen, jotka jo pitkän aikaa sitten ovat unohtaneet sen ja ottaneet sen tilalle uskontunnustuksiansa? Kuinka sinä tulet kohtaamaan sen, kun sinulla ei ole mitään kirkkokuntaa eikä mitään muutakaan tukemassa sinua? Mitä sinä aiot tehdä, Bill?” Tavalla tai toisella se ei liikuttanut minua tippaakaan, sillä minä pidin kädessäni tuota avainta! He sanoivat, ”Kukaan ei tule uskomaan sinua. Sinä et kykene tekemään sitä. Kukaan ei tule uskomaan sinua.”

82. Minä sanoin, ”Se ei huolestuta minua. On yksi asia joka on varma, se on että Jumala on kutsunut minut, ja minun täytyy mennä, koska Jumala on kutsunut minut.” Minulla oli avain. Hän oli kutsunut minut, Hän oli näyttänyt sen minulle, Hän oli käkenyt minua, ja minä näin Hänen Läsnäolonsa kun Hän antoi minulle tehtäväni, ja tuo avain oli siellä!

83. Pastori sanoi, ”Sinä olet käynyt seitsemän vuotta koulua, ja sinäkö tulisit saarnaamaan ja rukoukseen kuninkaiden ja hallitsijoiden edessä?” Minä sanoin, ”Se on Hänen Sanansa mukaisesti niin!”

84. Suunnilleen tähän aikaan viime vuonna, tai viikko tai kaksi aikaisemmin, kun olin tullut tänne seurakuntaan ja kertonut teille, että Herra Jumala oli antanut minulle näyn, että menisin metsästysmatkalle ja tulisin löytämään sieltä erään määrätynlaisen eläimen jolla olisi neljänkymmenen kahden tuuman sarvet. Ja paluumatkalla tämän kaadetun eläimen luota, ollessani matkalla takaisin, minä tulisin tappamaan hopea-harjaisen harmaakarhun. Ja ollessani siellä, minä puhuin tälle miehelle siitä, ja hän sanoi, ”Minä en tunne yhtään eläintä joka näyttäisi senkaltaiselta. Ja sitten tästä harmaakarhusta puheenollen, en ole koskaan nähnyt yhtään niistä täällä.”

Minä sanoin, ”Mutta sen täytyy olla täällä jossakin.”

85. Ja hän sanoi, ”Me emme ole edes menossa karhujen asumaalueille. Me olemme menossa metsästämään lampaita sieltä korkealta puurajan yläpuolelta.” No niin, ja minä menin sinne hänen kanssaan.

86. Ja ollessamme toista päivää ulkona, juuri sillä paikalla, tarkalleen niinkuin Herra oli sanonut, siellä oli tuo eläin. Niinpä minä menin ja ammuin tuon eläimen, ja ollessamme nylkemässä sitä ja irroittamassa sen sarvia ja niin edelleen, hän sanoi, ”Haluaisin kysyä sinulta jotakin. Sinä kerroit minulle kolme päivää sitten, kun lähdimme leiriltä, että sinä tulisit ampumaan tämän määrätyn eläimen, ja että matkalla takaisin leiriin, sinä ”tulisit tappamaan hopeaharjaisen harmaakarhun.”

Minä sanoin, ”Se on NÄIN SANOO HERRA!”

87. Hän sanoi, ”Minä en epäile sitä, koska muistan veljeäni joka oli kaatumatautinen, ja jota sinä et ollut koskaan elämässäsi nähnyt, ja muistan kuinka sinä sanoit minulle että poika parantuisi kun minä olisin tehnyt erään määrätyn asian. Ja hän parantui.” Hän sanoi, ”Mutta nyt, veli Branham, haluan kysyä sinulta erästä asiaa. Minä voin nähdä täältä koko vuoren rinteet, aina puurajalle asti, jossa hevosemme seisovat, eikä siellä näy yhtään mitään. Ei näy ruohon kortta eikä kiven lohkarkeitä eikä mitään.” Seillä ei ollut kuin poronjäkäliä, joka on noin viiden sentin korkuista siellä puurajan yläpuolella, noin maili tai kaksi puurajan yläpuolella. Hän sanoi, ”Missä tuo karhu tulee olemaan?”

88. Minä sanoin, ”Jumala on Jehovan-jireh. Jos Hän on sanonut minulle että tuo karhu tulee olemaan siellä, niin se tulee olemaan siellä.”

89. Lähdimme laskeutumaan alas vuorta, ja joka kerta kun olimme päässeet noin puoli mailia lähemmäksi, hän sanoi, ”Veli Branham, olisi aika tuon karhun ilmestyä näkyviin.”

Minä sanoin, ”Älä huolehdi, se tulee olemaan täällä.”

90. Ja kun me olimme jo melkein viidesadan metrin päässä hevosista, meidän täytyi jälleen levätä, raskaiden taakkojen, sarvien ja muiden asioiden vuoksi joita kuljetimme se-lässämme. Ja hän katsoi jälleen ympärilleen, ja näin hänen kasvoistansa hänen katsoessaan minua, että hän syvällä sydämessään ihmetteli ”mahtaako se tapahtua.” Katsokaahan, hän oli toivonut että se tulisi olemaan siellä, mutta hänellä ei ollut avainta.

91. Mutta jotenkin, Jumalan armosta, Hän ei ole koskaan pettänyt minua. Kun Hän oli sanonut minulle että siellä tulisi olemaan tuo hopea-harjainen karhu, minulla oli tuo avain. Minä en epäillyt sitä hituistakaan. Käännyin häneen päin ja sanoin, ”Bud, se tulee olemaan siellä.” Ja juuri kääntyessäni, siellä tuo karhu seiso, noin puoli mailia yläpuolellamme.